

פרשת צו – חמישי

(יד) וַיִּנָּשׂ אֶת פֶּרֶךְ הַחֲטָאת וַיִּסְמֹךְ אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ פֶּרֶךְ הַחֲטָאת:

יד וְקָרִיב, יְת תּוֹרָא דְחֲטָתָא; וּסְמֹךְ אֹהֶרֶן וּבָנָהִי יְת יְדִיהוֹן, עַל רִישׁ תּוֹרָא דְחֲטָתָא.

(טו) וַיִּשְׁחֹט וַיִּקַּח מִשֶּׁה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאַצְבָּעוֹ וַיַּחֲטֵא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הָדָם יָצַק אֶל־יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְדָּשֶׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו:

טו וּנְסִיב, וּנְסִיב מִשֶּׁה יְת דְּמָא וִיהִב עַל קַרְנַת מִדְבַּחָא סְחוּר סָחוּר בְּאַצְבָּעִיה, וּדְכִי, יְת מִדְבַּחָא; וִית דְּמָא, אַרְיִק לִיסוּדָא דְמִדְבַּחָא, וְקִדְשִׁיה, לְכַפֵּרָא עַלּוּהִי.

טז וַיַּחֲטֵא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ: חֲטָאוּ וְטָהְרוּ מִזְרוֹת לִכְנֶס לְקִדְשָׁה: וַיִּקְדָּשֶׁהוּ. : בַּעֲבוּדָה זֹלָכַפֵּר עָלָיו: מַעֲתָה כָּל הַכִּפּוּרוֹת:

(טז) וַיִּקַּח אֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת יִתְרֹת הַכֶּבֶד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלִית וְאֶת־חִלְבֵּהֶן וַיִּקְטֹר מִשֶּׁה הַמִּזְבֵּחַ:

טז וּנְסִיב, יְת כָּל תְּרַבָּא דְעַל גִּזָּא, וִית חֲצֵר פְּכֻדָּא, וִית תְּרִיתִין כּוּלִין וִית תְּרַבְּהוֹן; וְאַסִּיק מִשֶּׁה, לְמִדְבַּחָא.

טז וְאֵת יִתְרֹת הַכֶּבֶד: לְבַד הַכֶּבֶד, שְׁהִיָּה נוֹטֵל מֵעַט מִן הַכֶּבֶד עֲמָה:

(יז) וְאֶת־הַפֶּר וְאֶת־עֹרֹ וְאֶת־בָּשָׂרוֹ וְאֶת־פִּרְשׁוֹ שָׂרָף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחָנֶה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

יז וְיִית תּוֹרָא וִית מִשְׁפִּיָּה, וִית בְּסָרִיָּה וִית אֲכִלִּיָּה אוֹקִיד בְּנוֹרָא, מִבְּרָא לְמִשְׁרִיתָא: כְּמָא דְפָקִיד יִי, יְת מִשֶּׁה.

(יח) וַיִּקְרֹב אֶת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל:

יח וְקָרִיב, יְת דְּכָרָא דְעֹלָתָא; וּסְמִכוּ אֹהֶרֶן וּבָנָהִי, יְת יְדִיהוֹן עַל רִישׁ דְּכָרָא.

(יט) וַיִּשְׁחֹט וַיִּזְרֹק מִשֶּׁה אֶת־הָדָם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יט וּנְסִיב; וּזְרִיק מִשֶּׁה יְת דְּמָא עַל מִדְבַּחָא, סְחוּר סְחוּר.

(כ) וְאֶת־הָאֵיל נָתַח לְנִתְחָיו וַיִּקְטֹר מִשֶּׁה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנִּתְחִים וְאֶת־הַפָּדֶר:

כ וִית דְּכָרָא פְּלִיג, לְאַבְרוּהִי; וְאַסִּיק מִשֶּׁה יְת רִישָׁא, וִית אֲבָרִיא וִית תְּרַבָּא.

(כא) וְאֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכִּפּוּרִים רָחֵץ בַּמַּיִם וַיִּקְטֹר מִשֶּׁה אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עָלָה הוּא לְרִיח־נִיחֹחַ אִשָּׁה הוּא לִיהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

כא וִית גִּזָּא וִית כְּרַעֲיָא, חֲלִיל בְּמִיא; וְאַסִּיק מִשֶּׁה יְת כָּל דְּכָרָא לְמִדְבַּחָא, עֹלָתָא הוּא לְאַתְקַבְּלָא בְּרַעוּא קֶרְבָּנָא הוּא קָדָם יִי, כְּמָא דְפָקִיד יִי, יְת מִשֶּׁה.